

Γεθσημανή: Η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Θεομητορικό Μνήμα

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Σε κλίμα κατάνυξης εορτάστηκε την Παρασκευή 28 Αυγούστου 2026 (15 Αυγούστου με το παλαιό εορτολόγιο) η εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου στο Πάνσεπτο Θεομητορικό Της Μνήμα στη Γεθσημανή.

Κατά την εορτή αυτή, η Εκκλησία και ιδιαίτερα η Εκκλησία των Ιεροσολύμων, με χαρά και κατάνυξη, εορτάζει τη Μετάσταση της Υπεραγίας Θεοτόκου στους ουρανούς, ψυχή τε και σώματι, όπως αναφέρουν οι Άγιες Γραφές και ερμηνεύουν οι Πατέρες της Εκκλησίας.

Το απόγευμα της παραμονής της εορτής τελέστηκε Εσπερινός στον Ιερό Ναό του Θεομητορικού Μνήματος, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου.

Το πρωί τελέστηκε η Θεία Λειτουργία, μετά την υποδοχή στον αύλειο χώρο του

Ναού, προεξάρχοντος της Α.Θ.Μ. Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου. Συλλειτουργήσαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος, ο Γέρων Αρχιγραμματέας, Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος και ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Πέλλης κ. Φιλούμενος.

Τον Πατριάρχη και τους Αρχιερείς πλαισίωσαν χορεία Αγιοταφιτών Ιερομονάχων, ο Γέων Καμαράσης, Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, χορεία Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων, παρεπιδημούντες Ιερείς από τις Ορθόδοξες Εκκλησίες της Ρωσίας, της Ρουμανίας και της Γεωργίας, ο Προϊστάμενος της Ρωσικής Πνευματικής Αποστολής στα Ιεροσόλυμα (MISSIA), Αρχιμανδρίτης π. Βασιανός, ο Αρχιδιάκονος π. Μάρκος και οι Ιεροδιάκονοι π. Πρόδρομος, π. Ευλόγιος και άλλοι κληρικοί.

Στα ελληνικά έψαλε ο Πρωτοψάλτης του Πανίερου Ναού της Αναστάσεως, διάκονος π. Ευστάθιος, ενώ συμμετείχαν επίσης Ιεροψάλτες από την Ελλάδα και η βυζαντινή χορωδία του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Ιακώβου, καθώς και χοροί από άλλες αραβόφωνες Κοινότητες, οι οποίοι έψαλαν στα αραβικά.

Πλήθος πιστών προσευχήθηκε με κατάνυξη προς την Υπεραγία Θεοτόκο, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημητρίου Αγγελοσοπούλου και της κ. Άννας Μάντικα, του Πρέσβη της Γεωργίας κ. Beka Tvali και της Προξένου της Γεωργίας Maka Odzelashvili.

Στο κήρυγμά του, ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος αναφέρθηκε στην Κοίμηση και την Μετάσταση της Υπεραγίας Θεοτόκου, υπογραμμίζοντας ότι η Παναγία, ως Μητέρα του Χριστού, έγινε «κλίμαξ και διαβατήριο» από τη γη προς τον Ουρανό. Τόνισε ότι ο θάνατός της δεν αποτελεί τέλος, αλλά πέρασμα προς την αιώνια ζωή, ενώ το κενό Θεομητορικό Μνήμα στη Γεθσημανή αποτελεί ζωντανή μαρτυρία της πίστης της Εκκλησίας στη Μετάστασή της και πηγή παρακλήσεως, χάρης και ιαμάτων για τους πιστούς.

Αναλυτικά ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ανέφερε:

«Ἐμπνευσον ἡμῖν τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, ὦ Λόγε Θεοῦ, ἵνα καὶ ἡμεῖς... τῆς σῆς φιλάτης μητρὸς κἄν ἀμυδρῶς γέ πως μεγαλεῖα φθέγξασθαι. Αὕτη γάρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων ἐκλελεγμένη, τῇ προορισμένη βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ σέ ἀχρόνως, ἀρρεύστως τε καὶ ἀπαθῶς γεννήσαντος Θεοῦ καὶ Πατρός, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, σέ τὴν ἐκ ζωῆς ζωὴν, καὶ τό ἐκ τοῦ φωτός φῶς τόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ Θεόν ἀληθινόν, ἐξ αὐτῆς σεσαρκωμένον ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐκύησεν, ἥς ὁ τόκος παράδοξος, ἡ γέννησις ὑπὲρ φύσιν καὶ ἔννοιαν καὶ τῷ κόσμῳ σωτήριος, ἡ Κοίμησις ἔνδοξος καὶ ὄντως ἱερά καὶ πανεύφημος», ἀναφωνεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐγκωμιάζων τὴν ἀειπάρθενον Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, ἐν τῷ πανσέπτῳ Θεομητορικῷ τούτῳ Μνήματι τῆς ἐνδόξου Κοιμήσεως τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας ἐν Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, ἵνα μετὰ παρρησίας ἐορτάσωμεν τό μέγα καὶ παράδοξον τοῦτο θαῦμα, τὴν ἱεράν δηλονότι καὶ πανεύφημον αὐτῆς Κοίμησιν.

Εἶναι ὄντως παράδοξον θαῦμα ἡ Κοίμησις τῆς πανυμνήτου Θεοτόκου. Διό καὶ ὁ ὑμνωδὸς ἀπορούμενος ἀναφωνεῖ λέγων: «Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα;».

Λύει δὲ τὴν ἀπορίαν ταύτην Κοσμᾶς ὁ ὑμνωδός, ἀναφωνῶν καὶ λέγων: «Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κυήσασα, ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα».

Μέ ἄλλα λόγια, ἐάν ὁ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς θεόπαιδος Παρθένου Μαρίας σαρκωθεῖς καί ἐνανθρωπήσας Θεός Λόγος, ὁ Χριστός, ὑπέστη ἀφθάρτως τόν θάνατον τῆς φθορᾶς, τέλειος ὢν Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος, πόσον μᾶλλον ἔπρεπε νά ὑποκύψῃ εἰς τούς νόμους τῆς κτιστῆς φύσεως ἢ ὀλόφωτος αὐτῆς ψυχῇ, ἢ μετατεθεῖσα εἰς τάς ἀχράντους παλάμας τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ αὐτῆς, ὡς βεβαιοῖ τοῦτο καί ὁ ὑμνωδός: «Ἡ γάρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται». Καί «εἰ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπός, δι' ὃν οὐρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἐκουσίως ὡς θνητός, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἢ ἀπειρογάμως κυήσασα»;

Μακαρίζομεν τὴν Θεοτόκον Παρθένον, διότι ἀφ' ἑνός ἐν αὐτῇ ὁ ἀχώρητος Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠὺδόκησε, ἀφ' ἑτέρου δέ ὁ θάνατος αὐτῆς ἐγένετο κλῖμαξ καί διαβατήριον ἐκ τῆς γῆς πρὸς τὸν Οὐρανόν, ὡς ἐναργέστατα λέγει μελωδικῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐπικήρου πρὸς θεῖαν ὄντως καὶ ἄρρευστον, μεθιστῶν σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν καθορᾶν σου καὶ Κύριον».

Μακαρίζομεν τὴν Θεοτόκον, διότι αὕτη ἀνεδείχθη ἡ Μητέρα τῆς ζωῆς καί τοῦ φωτός τοῦ κόσμου, τοὔτέστιν τοῦ Χριστοῦ τοῦ εἰπόντος: «Εἰμι ἡ ὁδὸς καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή» (Ἰωάν. 14,6). «Εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Ἰδοὺ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὴν ἀλήθειαν ταύτην κηρύττει, καταγγέλλει καί μαρτυρεῖ τό ἐν ὧ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν κενόν θαυματουργικόν μνημα τοῦ χωρίου τῆς Γεθσημανῆς, ἔνθα σήμερον ἐτελέσαμεν τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, τό μυστήριον δηλονότι τῆς θείας Εὐχαριστίας. Διό καί ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία βοᾷ λέγουσα: «Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτύξωμεθα, καρδίας χεῖλη ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες, καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμάτων, ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυστάνοντα».

Μετά την Απόλυση της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε κέρασμα αναψυχής στο

ηγουμενείο, με τη φροντίδα του ρέκτη Ηγουμένου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ.

Η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εορτάστηκε επίσης πανηγυρικά στον Ιερό Ναό της Κοινότητας της κώμης Αμπούντ, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου.

